

URZĄD PATENTOWY

B41j 7/24

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
OPIS PATENTOWY

Nr 18499.

Kl. 15 g, 41.

Witold Piwnicki
(Radomsko, Polska).**Dźwignia czcionkowa w maszynach do pisania do kreślenia poziomych i pionowych linii.**

Zgłoszono 16 listopada 1931 r.

Udzielono 30 maja 1933 r.

Pisanie na maszynie długich linii ciągłych lub przerywanych jest bardzo niedogodne i kłopotliwe. Linje ciągłe na maszynie do pisania można kreślić ołówkiem, wstawianym do pierścienia, umieszczonego przed wałkiem uderzeniowym, linje zaś przerywane — zapomocą uderzania odpowiednią ilość razy klawisza z kreską lub z kropką.

Niedogodności opisanych nie posiada maszyna, zaopatrzona w dźwignię czcionkową, pozwalającą na łatwe i szybkie kreślenie poziomych i pionowych linii.

Na rysunku przedstawiono trzy przykłady wykonania dźwigni. Fig. 1 przedstawia dźwignię czcionkową maszyny do pisania, przystosowaną do kreślenia linii poziomych,

fig. 2 — dźwignię czcionkową do kreślenia linii pionowych, fig. 3 — odmianę wykonania dźwigni według fig. 1 i 2; fig. 4 — postać wykonania dźwigni czcionkowej, w której do kreślenia linii pionowych zastosowany jest występ zamiast krążka, a fig. 5 — odmianę wykonania dźwigni według fig. 4.

Wynalazek polega na umieszczeniu na końcu dźwigni czcionkowej 1, zamiast czcionki, jednego krążka, względnie dwóch krążków 2, osadzonych bądź wpoprzek zakończenia 3 tej dźwigni (fig. 1), bądź też w płaszczyźnie środkowej tego zakończenia (fig. 2). Dźwignia czcionkowa według fig. 1 służy do kreślenia linii poziomych, a dźwignia według fig. 2 — linii pionowych.

Maszyna z dźwignią czcionkową według wynalazku działa w sposób następujący. W celu wykreślenia linii należy palcem naciskać stale odpowiedni klawisz, oraz uruchomić karetkę maszyny, względnie obracać wałek uderzeniowy, wskutek czego krążek, osadzony na końcu dźwigni, jest obracany i toczy się po taśmie barwiącej, kreśląc żadaną linię. Do kreślenia linii pionowych można zastosować, zamiast krążka, podłużny występ, najkorzystniej o konturze wklęsłym, dostosowanym do krzywizny wałka uderzeniowego, gdyż wówczas zapobiega się skręcaniu się taśmy barwiącej. Niekorzystniejsze jest osadzenie w zakończeniu 3 jednego krążka o obwodzie ciągłym, przeznaczonego do kreślenia linii ciągłych, oraz drugiego, zaopatrzonego w większe lub mniejsze wycięcia względnie nacięcia, do kreślenia linii kreskowanych lub kropkowanych.

Ponieważ zapomocą dźwigni czcionkowej z krążkiem, przeznaczonym do kreślenia poziomych linii ciągłych, można również wybijać pojedyncze kreski, przeto osobna dźwignia z kreską i klawisz tej dźwigni stają się zbędne.

Na fig. 3 przedstawiona jest odmiana dźwigni czcionkowej według wynalazku. Różnica polega na tem, że na zakończeniu 3 dźwigni 1 umieszczony jest ponad krążkami 2 kawałek sukna, wojłoku lub podobnego materiału 4, pokrytego blaszką 5, zaopatrzoną w środku w otwór 6, służący do doprowadzania farby w celu nasycania sukna 4. Blaszka 5 jest połączona z dźwignią 1 zapomocą sprężynki 7, pozwalającej na podnoszenie tej blaszki. Dźwignia według fig. 3 jest dłuższa od dźwigierek, przedstawionych na fig. 1 i 2, ponieważ krążki 2 mają w tym przypadku uderzać w wałek maszyny ponad taśmą barwiącą.

W razie zastosowania dźwigni według fig. 1 i 2 należy mechanizm do przewijania taśmy barwiącej wykonać w ten sposób, aby z chwilą naciśnięcia klawisza dźwigni z

krążkiem, taśma przewijała się z tą samą szybkością, z jaką przesuwają się karetki maszyny.

Ponieważ w czasie kreślenia linii pionowych zapomocą krążka, taśma może skręcić się wskutek obracania wałka uderzeniowego, okazało się praktycznijszem zastosowanie zamiast krążka, grzebienia 8, którego krawędź 9 posiada kształt wypukły (fig. 4), lub też wklęsły (fig. 5), odpowiadający w przybliżeniu kształtowi powierzchni wałka uderzeniowego.

Jest zrozumiałe, że na jednej dźwigni czcionkowej można umieścić jeden krążek do kreślenia linii poziomych, oraz drugi — do linii pionowych, względnie jeden krążek do linii poziomych oraz wypukły lub wklęsły grzebień 8 do linii pionowych. Jeżeli więc nie przewiduje się kółek do kreślenia linii przerywanych, to wystarcza zastosowanie w maszynie tylko jednej dźwigni dodatkowej i jej klawisza. Ponieważ, jak wspomniano powyżej, dotychczas stosowany klawisz z kreską staje się zbędny, więc dźwignia według wynalazku może być zastosowana w każdej maszynie do pisania bez konieczności dokonywania zmian w klawiaturze.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Dźwignia czcionkowa w maszynach do pisania do kreślenia poziomych i pionowych linii, znamienna tem, że na końcu (3) dźwigni osadzone są podłużne lub poprzecznie obrotowe krążki (2).

2. Dźwignia czcionkowa według zastrz. 1, znamienna tem, że jeden krążek jest osadzony w podłużnej płaszczyźnie dźwigni (1), a drugi — w kierunku poprzecznym.

3. Dźwignia według zastrz. 1, znamienna tem, że jeden z krążków posiada obwód gładki, a drugi jest zaopatrzony w wycięcia lub nacięcia.

4. Dźwignia według zastrz. 2, znamienna tem, że zamiast krążka do linii pio-

nowych jest zaopatrzona w grzebień (8) o krawędzi (9) wypukłej lub wklęsłej, przy-
czem w tym ostatnim przypadku krzywizna jest dostosowana do powierzchni walca uderzeniowego maszyny do pisania.

5. Dźwignia według zastrz. 1 — 3, znamienna tem, że na zakończeniu (3) umieszczony jest nad krążkami (2) kawałek sukna lub podobnego materiału (4), po-

krytego blaszką (5) z otworem (6) do nasycania materiału (4) farbą, przyczem blaszką (5) jest dociskana do dźwigni (1) sprężynką (7).

Witold Piwnicki.
Zastępca: M. Skrzykowski,
rzecznik patentowy.

Fig. 1

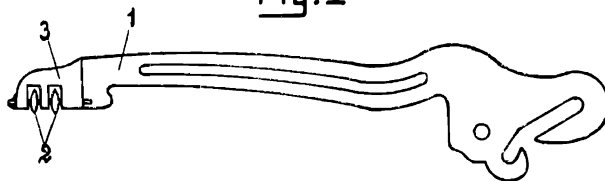

Fig. 2

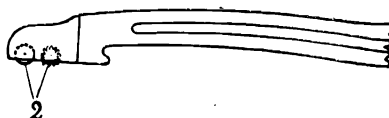

Fig. 3

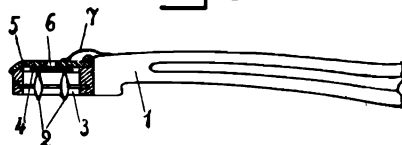

Fig. 4

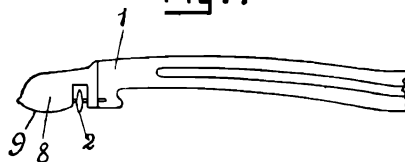

Fig. 5

